

Prințesa și bobul de mazăre

Odată, un prinț dorea să se căsătorească doar cu o prințesă adevărată. Deși avea multe pretendente, nu știa cum să afle care era cu adevărat o prințesă.

Într-o seară, pe când se stârșise o furtună îngrozitoare, iar prințul și mama sa luau cina, s-a auzit un ciocănit în ușă.

Prințul a deschis ușa și a văzut o tânără nespuse de frumoasă, udă learcă, iar fata i-a spus dârdâind că era prințesă și că se rătăcise.

Mama prințului a decis să o lase să rămână peste noapte în palat pentru a afla dacă era cu adevărat o prințesă. A pus un bob de mazăre pe patul de

oaspeți și a așezat peste el douăzeci de saltele. A doua zi dimineața, întrebând-o cum a dormit, tânăra a răspuns:

– Să-mi fie cu iertăciune, Majestatea Ta, dar am dormit foarte prost, căci ceva ca o mărgică tare m-a împuns toată noaptea!

Și așa și-a găsit prințul aleasa inimii, pentru că doar o adevărată prințesă, sensibilă, poate simți un bob de mazăre prin douăzeci de saltele!



Tăietorul de lemne cinstit

Un biet tăietor de lemne și-a pierdut toporul într-un râu adânc. Din senin, a apărut o zână care s-a scufundat în râu și a revenit cu un topor de aur. „Este al tău?” l-a întrebat ea.

Tăietorul a zis „Nu”, așa că zâna s-a scufundat din nou și a revenit cu un topor de argint, dar nici acesta nu era al

lui. Abia a treia oară, scoțând un topor ca vai de el, tăietorul l-a recunoscut ca fiind al său.

Impresionată, zâna i-a spus: „Omule sărman, cinstea ta trebuie răsplătită!”

Și, lăsându-i toate cele trei topoare, zâna a dispărut.

Astfel, s-a dovedit că cinstea cântărește mai mult decât aurul!



Aventura șoricelului



Într-o zi frumoasă, un șoricel curajos s-a hotărât să-și părească borta și să pornească într-o călătorie aventuroasă

prin... fermă. Mergea așa, singur-singurel, mirându-se de tot ce vedea. La sfârșitul zilei, s-a întors acasă să-i povestească

mamei sale despre două creațiuni uimitoare.

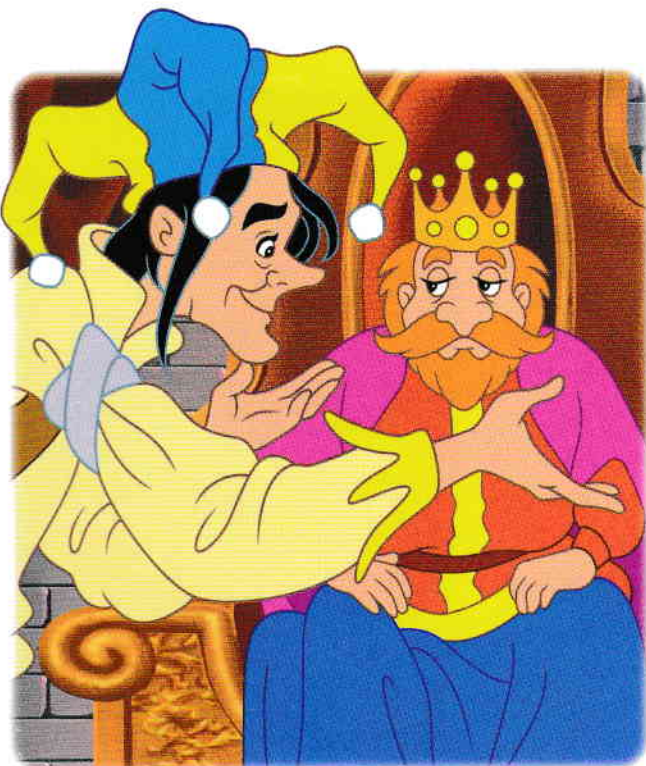
– Mamă, am văzut un animal înfricoșător care alerga agitat, scurma țărâna cu ghearele lui ascuțite și se bătea cu brațele în piept! Când m-a privit, și-a deschis gura larg și a scos un țipăt lung și înfiorător spre cer!

Și șoricelul a continuat:

– Apoi, am rupt-o la fugă și am dat peste un animal blând, cu blana gălbuie și ochi strălucitori. Când m-a remarcat, m-a salutat cu coada lui lungă și mi-a zâmbit prietenos.

– Micuțul meu drag, i-a răspuns mama, prima creatură pe care ai văzut-o era un cocoș, care nu-ți va face niciodată rău. Dar cea cu blană era o pisică, iar pisica va încerca întotdeauna să te înfulece.

Așa că niciodată nu te lăsa înșelat de aparențe, ci mai degrabă caută să observi cum se comportă acea vietate!



Măscăriciul isteț

A fost odată un măscărici care, într-o zi, s-a cam întins cu gluma și l-a jignit fără să vrea pe împărat. Cătrănit, împăratul a dat poruncă să fie spânzurat. Dar sfetnicii l-au rugat să se mai gândească:

– Majestate, omul ăsta te-a înveselit și te-a făcut să râzi în hohote ani la rând!

Îmbunat, împăratul i-a spus măscăriciului:

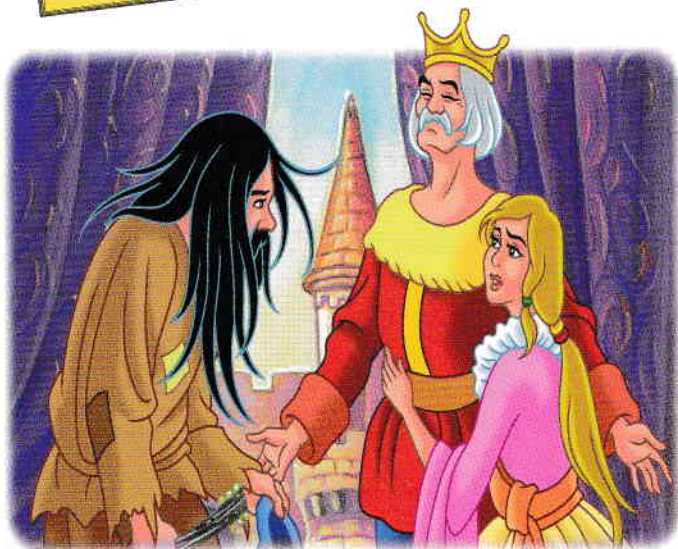
– Mulțumită sfetnicilor mei, te las să-ți alegi singur modul în care vei muri!

Neuitând care este rolul lui, măscăriciul a făcut o plecăciune adâncă și a spus zâmbind:

– Înălțimea Ta, aleg să mor... de bătrânețe!

5
64

Împăratul Cioc-de-sturz



A fost odată un împărat care căuta un soț pentru fiica sa, prințesa Sofia. Deși frumoasă, prințesa era tare trufașă și mofturoasă.

Sofia voia ca totul să fie perfect, chiar și bărbatul cu care urma să se căsătorească! Și găsea fiecărui pețitor cel puțin un defect!

Într-o zi, la castel a venit un tânăr împărat, care avea bărbia nițeluș cam lungă și cam strâmbă. Când l-a văzut, prințesa a strigat: „Parcă e un sturz!”. Și, de atunci, Împăratul Cioc-de-sturz i-a rămas numele!

Tatăl prințesei însă s-a mâniat cumplit și a făcut jurământ să o dea de soție celui dintâi cerșetor care va bate la poarta castelului.

Sofia a crezut că era doar o toană, dar ce să vezi, când la castel a apărut un cerșetor, împăratul a chemat de îndată un preot care i-a cununat pe cei doi cât ai zice... sturz!

Sofia nu a avut încotro, a fost nevoită să meargă la coliba cerșetorului, unde a trebuit să învețe să facă focul, să deretice și să gătească, ba chiar să meargă zilnic la piață ca să cerșească de-ale gurii.

După un timp, tatăl ei a venit s-o vadă, iar prințesa l-a implorat s-o ia acasă. Atunci, cerșetorul și-a scos pălăria și barba falsă – era Împăratul Cioc-de-sturz, care se deghizase!

Sofia a înțeles atunci totul și, învățându-și astfel lecția, i-a rămas soție credincioasă celui pe care-l poreclise Împăratul Cioc-de-sturz.

6
64

Așteaptă să se trezească stăpânul

O dată, un sătean a plecat la oraș luând cu el câinele și măgarul. Pe la jumătatea drumului, s-a oprit să tragă un pui de somn sub un copac. A dat poverile jos de pe măgar, care a prins să pască iarbă.

Atunci câinele i-a spus:

– Mi-e foame și mie. Dă-mi una din pâinicile aflate în samarul tău.

Măgarul i-a zis că mai întâi trebuie să se trezească stăpânul.

Nu a trecut mult și, fără veste, pe acolo a apărut un lup. Speriat, măgarul i-a cerut ajutor câinelui, care însă i-a răspuns:

– Păi, mai întâi trebuie... să se trezească stăpânul!

Măgarul a priceput atunci că prietenia nu trebuie să aștepte... să se trezească stăpânul! Iar după ce câinele a alungat lupul flămând, l-a lăsat să ia una dintre pâinici, să-și potolească și el foamea.

